

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Siyamnapu't Pito

Ang Tatluhang Paglalapat ni Elias: Pagbubunyag ng Propetikong Dinamika ng Pagtutuos ng Makabagong Babilonia

Jeff Pippenger
2024-02-29

Ang tatluhang paglalapat kay Elias ay kumakatawan sa mga panlabas na aspekto ng Elias ng mga huling araw. Si Elias ay kumakatawan sa isang lalaki, ngunit gayundin sa isang kilusan ng mga tao. Ang kilusan ng mga taong nakikiisa sa sugo na si Elias ay iniaalis mula sa kalagayan at karanasang kinakatawan ng Laodicea.

At lumapit si Elias sa buong bayan at nagsabi: Hanggang kailan kayo magdadalawang-isip sa pagitan ng dalawang paninindigan? Kung ang Panginoon ay Diyos, sumunod kayo sa kanya; ngunit kung si Baal, kay Baal kayo sumunod. At hindi siya sinagot ng bayan ni isang salita. Pagkatapos ay sinabi ni Elias sa bayan, Ako, ako lamang, ang natitirang propeta ng Panginoon; ngunit ang mga propeta ni Baal ay apat na raan at limampung lalaki. Unang Hari 18:21, 22.

Maging sa kilusan ng unang anghel o ng ikatlong anghel, ang mga nakisama sa sugo ng panahong iyon ay inihwalay mula sa kasaysayang kinakatawan ng iglesya sa Sardis, o mula sa kasaysayang kinakatawan ng iglesya sa Laodicea. Ang alinman sa dalawang iglesya ay kinakatawan ng tanong ni Elijah hinggil sa kung hanggang kailan mag-aatubili ang bayan sa pagitan ng dalawang opinyon. Ang dalawang opinyong pinag-aatubilian nila ay kinakatawan ng “pagtatalo” ni Habakkuk. Ang “pagtatalo” sa ikalawang kabanata ni Habakkuk ay pagtatalo sa pagitan ng tamang pamamaraan at maling pamamaraan. Ang mga taong nabubuhay pagdating ng panahon ng pagtatalo, maging sa kasaysayang Millerite o sa kasaysayan ng mga huling araw, ay hindi tiyak kung dapat na silang bumaba mula sa bakod; at kung gayon, hindi rin nila tiyak kung saang panig ng bakod sila dapat bumaba. Kaya’t hindi sila sumasagot ng kahit isang salita.

Itinakda ng Panginoon ang isang pagsubok sa kasaysayan ng unang anghel at sa kasaysayan ng ikatlong anghel na magpapakita kung alin—ang isang panig ng pagtatalo, na kinakatawan ng metodolohiyang teolohikal ng apostatang Protestantismo, o ang metodolohiya ng mga tuntunin ni Miller sa pagpapakahulugan ng propesiya, kabilang ang mga tuntuning pinagtibay ng Future for America—ang siyang tunay na mensahe ng huling ulan. Ang pagsubok sa Bundok Karmel na magsisimula sa nalalapit na batas ng Linggo sa Estados Unidos ay nangangailangan na ang Diyos ang magtukoy kung sino ang Kanyang kinatawag sugo, gaya ng ginawa Niya kay Elias at sa kasaysayang Millerite noong 1844. Gaya ng sa panahon ni Elias, at ng mga nagmamasid ngunit ayaw kumuha ng panig, ang metodolohiya ay napagtibay na at mapagtibay pa sa pamamagitan ng mga katuparan ng hayagang mga hula.

Ang mga propesiya ni Daniel at ni Juan ay dapat maunawaan. Ipinapaliwanag nila ang isa’t isa. Ipinagkakaloob nila sa sanlibutan ang mga katotohanang nararapat maunawaan ng lahat. Ang mga propesiyang ito ay nararapat maging saksi sa sanlibutan. Sa pamamagitan ng kanilang katuparan sa mga huling araw na ito, sila mismo ang magpapaliwanag. Kress Collection, 105.

Nang bumaba ang apoy at tinupok ang handog ni Elias, pinagtatibay ng Diyos sa mga tahimik na nakamasid na si Elias ang Kanyang kinatawan, ngunit sa panahong iyon huli na para kina Ahab, Jezabel at sa mga huwad niyang propeta. Nagkaroon din nito bago ang Oktubre 22, 1844 sa kasaysayan ng mga Millerita, at mangyayari rin ito bago ang nalalapit na batas ng Linggo, na ang tipo nito ay ang Oktubre 22, 1844. Sa kasamaang-palad, ang mga maghihintay hanggang sa pangyayaring iyon bago magpasya ay, sa bisa ng kawalan ng pagpapasya, nakapagpasya na sa maling panig ng usapin. Ang pagpili sa sugo ni Elias ay dapat mauna kaysa sa kanyang paghaharap kina Ahab, Jezabel at sa mga huwad niyang propeta. Pagkatapos maganap ang pagpapatibay sa pamamagitan ng apoy na tumupok sa handog ni Elias, pinaslang ni Elias ang mga huwad na propeta.

Ang huwad na propeta ang ikaanim na kaharian sa propesiya ng Bibliya, at magwawakas ang paghahari nito bilang ikaanim na kaharian sa nalalapit na batas sa Linggo, na doon pinaslang ni Elias ang mga huwad na propeta. Pagkaraan noon ay nagsimula ang ganap na pagbubuhos ng ulan. Sa kasaysayang Millerite, ang sugo at ang kaniyang mensahe ay natukoy, sa kabaligtaran ng mga yaong, sa nasabing konteksto, ay nagsimulang gumanap sa kanilang papel bilang tumalikod na Protestantismo (na siyang huwad na propeta ayon sa patotoo ni Elias) at bilang isa sa tatlong kapangyarihang umaakay sa sanlibutan tungo sa Armagedon. Itinakda ng Diyos na, matapos ang Oktubre 22, 1844, ang bagong natukoy na tunay na kilusang propetiko ay tatapusin ang Kaniyang gawain sa lupa, ngunit ang kilusan ay lumipat sa kalagayang Laodicea at di naglaon ay tumigil na sa pagiging isang “kilusan”, sapagkat ito’y naging isang ligal na kinikilalang Iglesia.

Taglay sa ating isipan ang mga elementong ito ng unang Elias, tatalakayin natin ngayon ang mga katangiang propetiko ng ikalawang Elias para sa layuning matukoy at mapagtibay kung sino ang ikatlong Elias ng mga huling araw. Tinukoy ni Jesus si Juan Bautista bilang siyang tumupad sa huling propesiya ng Lumang Tipan.

Narito, susuguin ko sa inyo si Elias na propeta bago sumapit ang dakila at kakilakilabot na araw ng Panginoon: At kaniyang ibabaling ang puso ng mga ama tungo sa mga anak, at ang puso ng mga anak tungo sa kanilang mga ama, baka ako’y dumating at hampasin ang lupain ng sumpa. Malakias 4:5, 6.

Bagaman kinilala ni Jesus si Juan bilang ang Elias na darating, hindi lubos na natugunan ni Juan ang lahat ng mga sangkap ng hulang hinggil sa darating na Elias, sapagkat ang ikatlo at panghuling Elias ay dumarating bago ang Dakila at Kakilakilabot na Araw ng Panginoon, na siyang panahon ng Pitong Huling Salot, na nagwawakas sa Ikalawang Pagparito ni Cristo. Gayunman, si Juan ay ang ikalawang Elias, at ang kaniyang patotoo, kapag pinagsama sa unang Elias, ay tinutukoy at itinatag ang ikatlo at panghuling Elias.

Kung paanong hinarap ni Elias ang isang tatluhang pagsasakatawan ng makabagong Babilonia: ang dragon, ang halimaw, at ang bulaang propeta, gayundin naman ay naharap si Juan sa isang awtoridad ng Roma (si Herodes), isang babaing di-dalisay (si Herodias), at ang kanyang anak na babae (si Salome). Ang Bundok Karmelo ay sumagisag sa Oktubre 22, 1844, na siya namang kumakatawan sa batas ng Linggo sa Estados Unidos. Sa krisis ng batas ng Linggo, nabubuo ang

tatluhan pagkakaisa.

Sa pamamagitan ng kautusang nagpapatupad ng institusyon ng Papasiya, na isang paglabag sa kautusan ng Diyos, lubusang ihihiwalay ng ating bansa ang sarili nito sa katuwiran. Kapag iniunat ng Protestantismo ang kaniyang kamay sa kabila ng bangin upang abutin ang kamay ng kapangyarihang Romano, kapag iniabot niya ito sa ibayo ng kalaliman upang makipagkamay sa Espiritismo, kapag, sa ilalim ng impluwensiya ng tatluhan pagkakaisang ito, itatakwil ng ating bansa ang bawat prinsipyo ng kaniyang Saligang-Batas bilang isang pamahalaang Protestante at republikano, at magtatadhana para sa pagpapalaganap ng mga kabulaanan at panlilinlang ng Papasiya, kung magkagayo'y malalaman natin na dumating na ang panahon para sa kahima-himalang paggawa ni Satanas at na malapit na ang wakas. Testimonies, tomo 5, 451.

Sa salaysay ukol kay Herodes, nasusumpungan natin na, bilang kinatawan ng Romang pagano, siya ay kinatawan ng "sampung hari" ng Romang pagano, at kaya't sinasagisag niya ang sampung hari sa Apocalipsis 17 na nagbibigay ng kanilang kaharian sa patutot sa loob ng isang oras. Si Ahab ang naging tipo ni Herodes. Kapwa sila nasa mga pag-aasawang labag sa kautusan. Si Ahab, na mula sa Israel, ay ipinagbawal na mag-asawa ng babaeng hindi Israelita, at kinuha naman ni Herodes ang asawa ng kaniyang kapatid upang pakasalan. Ang pakikiapid ng patutot ng Tiro at Babilonia sa mga hari sa lupa ay kinakatawan ng ugnayang labag sa kautusan nina Ahab at Herodes kina Jezebel at Herodias.

Ang paghaharap kay Ahab sa Bundok Karmelo ay inilarawan bilang isang pagdiriwang ng kaarawan ni Herodes. Sa pagpapatupad ng batas ng Linggo, ang Estados Unidos ay tumitigil sa pagiging ikaanim na kaharian sa propesiya ng Bibliya, at ang sampung hari ay nagiging ikapitong kaharian. Sa kanilang kaarawan bilang ikapitong kaharian, si Herodes, sa isang piging ng kalasingan, ay sumang-ayon na ibigay hanggang kalahati ng kaniyang kaharian kay Salome, na anak ni Herodias. Ang sampung hari ay sumang-ayon na ibigay ang kanilang kaharian sa halimaw, at ginagawa nila ito sapagkat nalinlang sila ng bulaang propeta (ang Estados Unidos) at sila ay espirituwal na "lasing."

Sa Bundok Karmelo, sumayaw buong maghapon ang mga huwad na propeta sa pagtatangkang manlinlang; at sa piging ng kaarawan ni Herodes, sumayaw si Salome, ang anak na babae ni Herodias, upang linlangin ang lasing na hari. Sa gayon, nakamit ng anak na babae ni Herodias ang kapahintulutan ni Ahab na ipapatay si Juan Bautista. Sa batas ng Linggo sa Estados Unidos, lilinlangin ng Estados Unidos ang buong sanlibutan upang tanggapin ang isang pandaigdigang larawan ng halimaw, na binubuo ng isang kahariang kalahati ay pamamalakad ng simbahan at kalahati ay pamamalakad ng estado. Ang panlilinlang sa sanlibutan na gagawin ng Estados Unidos, na siyang huwad na propeta ng tatluhan unyon, ay inilarawan nang pauna sa pamamagitan ng sayaw ng mga propeta ni Jezebel at ng anak na babae ni Jezebel (si Salome), sapagkat si Jezebel ay ang Katolisismo at ang tumalikod na Protestantismo ay ang kaniyang mga anak na babae (tulad ni Salome).

Ang pag-uusig ay nagsisimula sa nalalapit na batas sa Linggo na may kinalaman sa kamatayan, gaya ng kinakatawan ng pagputol ng ulo ng ikalawang Elias at ng paglalagay nito sa isang basket

para sa kapapahan, na kinakatawan ni Herodias. Sa puntong iyon, ganap na gumaling ang nakamamatay na sugat ng kapapahan, hindi na siya nalilimutan, at ang huling ulan ay ibinubuhos nang walang sukat, habang itinataas ang watawat ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Sa puntong iyon, ang Islam ng ikatlong Aba ay sumalakay, at nagsisimula ang sunud-sunod na paghatol sa dakilang patutot na nakaupo sa maraming tubig. Doble ang kaniyang kahatulan.

At narinig ko ang isa pang tinig mula sa langit na nagsasabi, Lumabas kayo mula sa kaniya, aking bayan, upang hindi kayo makibahagi sa kaniyang mga kasalanan, at upang hindi kayo tumanggap ng kaniyang mga salot. Sapagkat ang kaniyang mga kasalanan ay umabot hanggang sa langit, at inalaala ng Diyos ang kaniyang mga kalikuan. Gantihan ninyo siya, gaya ng pagganti niya sa inyo; at ibigay ninyo sa kaniya ang ibayong-doble ayon sa kaniyang mga gawa: sa kopang kaniyang pinuno ay punuin ninyo para sa kaniya ng ibayong-doble. Apocalipsis 18:4-6.

Ang kaniyang kahatulan ay magiging doblado, sapagkat hindi pa siya nahatulan dahil sa mga pagpaslang na kaniyang isinagawa noong Panahon ng Kadiliman mula taong 538 hanggang 1798. Sa ikalimang tatak, ang mga pinaslang ng kapapahan ay inilalarawan sa paraang sagisag bilang nasa ilalim ng dambana na nagtatanong kung kailan hahatulan ng Diyos ang patutot ng Roma, at sinasabihan silang magpahinga muna sa kanilang mga libingan hanggang sa mabuo ang bilang ng ikalawang pangkat ng mga martir na papatayin gaya ng pagpatay sa kanila. Pagdating ng kaniyang kahatulan, ito'y madodoble, sapagkat makalawang beses na niyang pinaslang ang tapat na bayan ng Diyos.

At nang buksan niya ang ikalimang tatak, nakita ko sa ilalim ng dambana ang mga kaluluwa ng mga pinaslang dahil sa salita ng Diyos, at dahil sa patotoong kanilang pinanghahawakan: At sila'y sumigaw nang malakas, na nagsasabi, Hanggang kailan, O Panginoon, banal at totoo, hindi mo hahatulan at ipaghihiganti ang aming dugo sa mga nananahan sa lupa? At binigyan ang bawat isa sa kanila ng puting kasuotan; at sa kanila'y sinabi na magpahinga pa sila nang kaunting panahon, hanggang sa matupad din yaong kanilang mga kapuwa-alipin at mga kapatid, na papataying gaya rin nila. Apocalipsis 6:9-11.

Itinatakda ni Sister White ang talata hinggil sa mga martir ng ikalimang tatak sa panahon ng batas sa Linggo, kung saan ang iba pang kawan ng Diyos ay tinatawag na lumabas mula sa Babilonya, na siyang handaan sa kaarawan ni Herodes, kung kailan ang sampung hari ay sumasang-ayon na ipagkaloob ang ikapitong kaharian sa ikawalong kaharian na buhat sa pito.

“Nang buksan ang ikalimang tatak, nakita ni Juan na Tagakita sa pangitain, sa ilalim ng dambana, ang kapulungan ng mga pinaslang dahil sa Salita ng Diyos at sa patotoo ni Jesucristo. Pagkaraan nito, sumunod ang mga tagpong inilalarawan sa ika-labingwalong kabanata ng Apocalipsis, kung kailan ang mga tapat at tunay ay tinatawag na lumabas mula sa Babilonia. [Apocalipsis 18:1-5, sinipi.]” Manuscript Releases, tomo 20, 14.

Ang mga tinawag na lumabas mula sa Babilonia ay bumubuo sa ikalawang pangkat ng mga martir na pinapatay ng papado, gaya ng ginawa ni Herodias sa ikalawang Elias. Inilalagay din ni Sister White ang ikalimang tatak sa pagbubukas ng panghuling tatak.

"At nang buksan niya ang ikalimang tatak, nakita ko sa ilalim ng dambana ang mga kaluluwa ng mga pinatay dahil sa salita ng Diyos, at dahil sa patotoong kanilang tinanganan: at sila'y sumigaw nang malakas, na sinasabi, Hanggang kailan, O Panginoon, banal at tunay, hindi Ka hahatol at maghihiganti ng aming dugo sa mga nananahan sa lupa? At binigyan ang bawat isa sa kanila ng maputing balabal [Sila ay ipinahayag na dalisay at banal]; at sa kanila'y sinabi na magpahinga pa sila nang sandaling panahon, hanggang sa maganap din ang bilang ng kanilang mga kapuwa-lingkod at ng kanilang mga kapatid, na papatayin na gaya nila' [Apocalipsis 6:9-11]. Dito'y iniharap kay Juan ang mga tagpo na hindi pa nagaganap sa katunayan, kundi yaong mangyayari sa isang panahon sa hinaharap."

"Sinipi ang Pahayag 8:1-4." Manuscript Releases, tomo 20, 197.

Ang mga panalangin ng mga pinaslang ng kapapahan noong Madilim na Panahon ay “naaalala” sa pagbubukas ng “ikapitong tatak,” na nagpapakilalang ang “ikapitong tatak” ay mabubuksan sa pagdating ng nalalapit na batas sa Linggo, sapagkat doon aalalahanin ng Diyos ang kaniyang mga kasamaan.

At narinig ko ang isa pang tinig mula sa langit na nagsasabi, Lumabas kayo mula sa kaniya, aking bayan, upang hindi kayo makibahagi sa kaniyang mga kasalanan, at upang hindi kayo tumanggap ng kaniyang mga salot. Sapagkat ang kaniyang mga kasalanan ay umabot hanggang sa langit, at inalaala ng Diyos ang kaniyang mga kalikuan. Gantihan ninyo siya, gaya ng pagganti niya sa inyo; at ibigay ninyo sa kaniya ang ibayong-doble ayon sa kaniyang mga gawa: sa kopang kaniyang pinuno ay punuin ninyo para sa kaniya ng ibayong-doble. Apocalipsis 18:4-6.

Ang unang Elias ay nagpapatotoo tungkol sa tunggaliang nagaganap sa pagitan ng isang daan at apatnapu't apat na libo at ng tatluhang unyon na umaakay sa sanlibutan tungo sa Armagedon sa mga huling araw. Ang ikalawang Elias (Juan Bautista) ay inuulit at pinalalawig ang patotoo ng unang Elias, at magkasama (line upon line) nilang tinutukoy at itinatakda ang mga makahulung katangian ng ikatlo at panghuling Elias. Ang ikatlong Elias ay kinakatawan ng isang Elias sa pasimula (Miller), at isang Elias sa wakas, sapagkat ang kilusan ng unang anghel ay inuulit sa kilusan ng ikatlong anghel.

"Ibinigay ng Diyos sa mga mensahe ng Apocalipsis 14 ang kanilang kinalalagyan sa pagkakasunod-sunod ng propesiya, at ang kanilang gawain ay hindi magwawakas hanggang sa pagtatapos ng kasaysayan ng daigdig na ito. Ang mga mensahe ng unang at ikalawang anghel ay nananatiling katotohanan para sa panahong ito, at nararapat na umiral na kasabay nitong susunod." The 1888 Materials, 803, 804.

Ang ikatlong Elias ay taglay ang tatak ng Alfa at Omega, sapagkat ito'y kumakatawan sa isang Elias na pasimula at pangwakas. Ang una at ang huling Elias ay kapwa kumakatawan sa isang kilusan, alinman sa kilusan ng unang anghel o ng ikatlong anghel ng Apocalipsis labing-apat.

Ang gawain ni Juan Bautista, at ang gawain ng mga taong sa mga huling araw ay lalabas na taglay ang diwa at kapangyarihan ni Elias upang pukawin ang mga tao mula sa kanilang kawalang-malasaakit, ay sa maraming paraan magkakatulad. Ang kaniyang gawain ay isang

tipo ng gawaing marapat isagawa sa panahong ito. Si Cristo ay paririto sa ikalawang pagkakataon upang hatulan ang sanlibutan sa katuwiran. Ang mga sugo ng Diyos na taglay ang huling mensahe ng babala na ibibigay sa sanlibutan ay inaatasang ihanda ang daan para sa ikalawang pagparito ni Cristo, gaya ng paghahanda ni Juan ng daan para sa una Niyang pagparito. Sa gawaing paghahandang ito, ‘bawat libis ay itataas, at bawat bundok ay ibababa; at ang baluktot ay patutuwirin, at ang mga baku-bakong dako ay papatagin’ sapagkat ang kasaysayan ay mauulit, at minsan pang ‘mahahayag ang kaluwalhatian ng Panginoon, at makikita ito ng lahat ng laman nang magkakasama; sapagkat ang bibig ng Panginoon ang nagsalita nito.’ Southern Watchman, March 21, 1905.

Ang tatluhang paglalapat hinggil kay Elias ay kumakatawan sa pagharap sa isang panig ni Elias kasama ang kilusang kaugnay kay Elias, at sa kabilang panig ng tatluhang unyon ng Makabagong Babilonya. Malapit itong kaugnay sa tatluhang paglalapat ng sugo na naghahanda ng daan para sa Sugo ng Tipan, ngunit ang linyang iyon ay kumakatawan sa mga panloob na dinamika ng kilusan at ng sugo. Sa kapwa tatluhang paglalapat, ang ikatlo at pangwakas na katuparan ng sugo at ng kilusan ay kinakatawan ng Alfa at Omega, na kumakatawan sa isang simulang katuparan at isang pangwakas na katuparan.

Ang ikatlo at panghuling Elias ay kumakatawan sa kilusan ng ikatlong anghel, ang kilusan ng isandaan at apatnapu't apat na libo, na itataas bilang isang watawat upang tawagin ang malaking karamihan mula sa Babilonya kapag dumating ang oras ng dakilang lindol ng Apocalipsis labing-isa. Bago ang oras na iyon, ang sugo at ang kilusan ay matutukoy bilang taliwas sa huwad na kilusan na nagpapahayag ng huwad na mensahe ng huling ulan ukol sa kapayapaan at katiwasayan.

Ang mga pagkakaiba sa pagitan ng totoo at huwad na mensahe at mensahero ay dapat makilala sa pamamagitan ng katuparan ng mensahe. Nagsimula ang mga artikulong ito noong katapusan ng Hulyo 2023, at matagal bago naganap ang masaker noong Oktubre 7, itinutukoy na ng mga artikulo na ang tunay na mensahe ng huling ulan ay tinutukoy ang Islam ng ikatlong “Aba,” at na ang mensaheng iyon ay nagsimula noong Setyembre 11, 2001. Itinutukoy ng mga artikulo na ang pagngangalit ng mga bansa, na ayon sa inspirasyon ay nagsimula sa panahong iyon, ay gaya ng isang babaing nagdaramdam sa panganganak, at kaya't ang pagngangalit at mga kaguluhang idinulot sa daigdig ay magpapatuloy na tumindi hanggang sa pagtatapos ng panahon ng probasyon.

Ipagpapatuloy namin ang pag-aaral sa aming susunod na artikulo.

O nawa'y magkaroon ang bayan ng Diyos ng kabatiran sa nalalapit na pagkawasak ng libu-libong lungsod, na gayo'y halos lubos nang nalugmok sa pagsamba sa mga diyus-diyosan! Ngunit marami sa mga dapat sanang naghahayag ng katotohanan ay nag-aakusa at hinahatulan ang kanilang mga kapatid. Kapag ang kapangyarihang nagpapabago ng Diyos ay dumating sa mga isipan, magkaroon ng tiyak na pagbabago. Wala na silang hilig na manuligsa at gumiba. Hindi na sila titindig sa isang kalagayang humahadlang sa liwanag na magninging sa sanlibutan. Matitigil ang kanilang panunuligsa, ang kanilang pag-aakusa. Ang mga kapangyarihan ng kaaway ay nagtitipon upang makidigma. Matitinding tunggalian ang nasa ating harapan. Magkaisa, mga kapatid kong lalaki't babae, magkaisa. Makipagbuklod kay

Cristo. 'Huwag ninyong sabihin, Isang pakikipag-alyansa, . . . ni huwag ninyong katakutan ang kanilang kinatatakutan, ni mangilabot kayo. Pakabanalín ninyo ang Panginoon ng mga hukbo; at siya ang inyong katakutan, at siya ang inyong kinasisindakan. At siya'y magiging isang santuwaryo; ngunit magiging isang batong katitisan at isang malaking batong ikababagsak sa dalawang sambahayan ng Israel, isang patibong at isang silo sa mga nananahan sa Jerusalem. At marami sa kanila ang matitisod, at mabubuwal, at madudurog, at mabibitag, at madadakip.'

Ang sanlibutan ay isang teatro. Ang mga aktor, ang mga naninirahan dito, ay naghahanda upang gumanap ng kanilang bahagi sa huling dakilang dula. Ang Diyos ay nawawala sa paningin. Sa malawak na karamihan ng sangkatauhan ay walang pagkakaisa, maliban kung ang mga tao ay nagbubuklod upang isakatuparan ang kanilang mga makasariling layunin. Nakamasid ang Diyos. Ang Kaniyang mga layunin hinggil sa Kaniyang mga mapanghimagsik na nasasakupan ay matutupad. Ang sanlibutan ay hindi ipinagkaloob sa mga kamay ng mga tao, bagaman pinahihintulutan ng Diyos na ang mga elemento ng kalituhan at kaguluhan ay maghari sa loob ng isang panahon. May isang kapangyarihang mula sa kailaliman na kumikilos upang isakatuparan ang mga huling dakilang tagpo sa dula,—si Satanas na dumarating bilang si Cristo, at gumagawa sa lahat ng pandaraya ng kalikuan sa mga nagbubuklod-buklod sa mga lihim na kapisanan. Ang mga nagpapadala sa pagnanasa sa pagbubuklod-buklod ay isinasakatuparan ang mga panukala ng kaaway. Ang sanhi ay susundan ng epekto.

"Ang pagsalangsang ay halos umabot na sa hangganan nito. Kalituhan ang pumupuno sa sanlibutan, at isang matinding sindak ay malapit nang dumating sa mga tao. Napakalapit na ang wakas. Tayong nakaalam ng katotohanan ay dapat na naghahanda para sa kung ano ang malapit nang bumugso sa sanlibutan bilang isang lubhang nakagugulat na sorpresa." *Review and Herald*, Setyembre 10, 1903.